36. (כתב יד) וידוי נחלת אבות והיא מגילת פורים ליום תשעה באדר.
„ובכל שנה ושנה בתשעה לחדש אדר יתקבצו יחד בבית הזה כל המשפחה
(אם ירצה השם) ויעשו אותו יום משתה ושמחה ומתנה לאביונים ויקראו
פתשגן הכתב הזה" (זה כתוב בצד 10) שסידרתי אני... א ל י ה ו ן'
א"א כמ"ר מ נ ח ם ה כ ה ן [1]) זלה"ה... לקרא כלם בשם ה'
ולהודות לו האלקות וההשגחת העולם וכי יש אלקים שופטים בארץ." —
תוכן הענין שבני משפחתו (כולם נקובים בשמותם) רצו להדיחו מבית
והון נחלת [illegible] שומים בשמותם) קמו לעזרתו בצר לו,
[illegible] מר חשוב לקורות עיר קורפו.

Elijah ben
Menahem
ha-Kohen
of Corfu.
Viddui [illegible]

וידוי נחלה

אטור

ב״ה נ״ו

שסדרתי אני המדבר רש ונקלה ה״ה
אליהו נ״ע כמה״ר מנחם הכהן זלה״ה

והוא שכן וסדר תורה בטעמי והכתובים אשר
אבותינו היא כולה לקרא כלם בשם ה׳ ולהודות לו
ההלולות וההשבחות העולם וכי יש חלקים שולטים
בארץ ושאין כחי כוחה אלא להודות לאל שהטוב
הטיב עמי בלבב והטובות והושיבני לנחלת אבותי
ועל זה קראתי אותו וידוי נחלה עלכן יבואו לתב
תלבות תולפנו שאוב לנחלת אבותי
יראו עינינו מקדש והארץ בה ישמח אלקים ובה
יוסיף בשלה ובזמן קריב והיה זה בה דור ויצא

מזבח לזכרון

אדמה לפני ה׳

יום בוא בקרה לא מלך רחמן אני יבחר
לנו את נחלתנו את גאון יעקב
לפרט גדול ::

התנצלות

אם הדבור כסף נכספה נכספתי לדבר ולהגדיל פלאי
מדוע אמרו שלא לברך על הטובה וכי לא היתה
כוונתי להיות כלי כתובה להודיע תודתי בפי ולספר נפלאותיו
יתברך שמו · וזה כוונתו במאמר שאמרו החכמים אשר
הנה היודעים בבית הזה שמתברכים הם לפניו ולהשיר
ולהשיב את הגדולה לבעליו תודותם אל כנעמם הבא
כי לא להיות במדרש רבה סדר בשלח פ"א אמר ר' שמעון
בר אבא אמר ר' יוחנן כששמעו כנענים שישראל
נכנסים לארץ עמדו וקברו הכניסות שלהן לכן ע"כ
כמו כן החכמים אשר דרו בתוך אנשי חדות רשות ב
כבודם לפני המלך שבשעבודם כי קשרה הרמון
הבית ודלתי החדרים והמלונות והארובות פעליות
והחדרות נחגלות השקועים בקיר ובית המשלים אשר
משלים שם הרמון ולא חמלו ולא חסו לכל השרית ולא
ולקחו את כל צורכם ולא הכתו יתקפ לבעליהם אלו ואלו
אמרו אודי ונראו בעיקון להתמיד המצוה שלא להזכיר
חסדי ה' דבר בשתי כי אין כבודו של מלך להללו במרבות
צורים פרוצים מבוקעים ומגוררים :· ועכשיו שזכני
לבנות דרכותיו ולחזק את בדקיו והרמותיו לא אחרו שפתי
לשלם נדרי ולברך ברכת שהחיינו על הבית הזה שאף על פי
שהוא נחל אבותי שכבר חלה הוא לבו ושליר להזכיר
תהילותיו

ה׳ אלקינו שהגדיל לעשות עמנו [illegible] על אלו כהנה ו
וכהנה כמאמר נעים זמירות ישראל רבות עשית אתה
ה׳ אלקי נפלאותיך ומחשבותיך אלינו אין ערוך אליך אגיד—ה
ואדברה עצמו מספר ———

ברחם חדש יום גדול יהיה הבית הזה האחרון מן
הראשון לאחר ראשון שנת יבא דודי לגנו ויאכל
פרי מגדיו נפ״ך (נפ״ך)

אני קראתיך כי תענני אל: בקשתי רחמיך רב
כרם בפתח שואל: גורל גורלותיך שמור
הואל: דעת הכל כי יש אלקים בישראל: **ככתוב** כח
מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים רש"י
במאמר זה להשמיע לשונאי ישראל ולהגיד להם מעשה
בראשית להודיעם כי הארץ שלו היא אשר בראה בחכמה:
ובידו להושיב בה כל מי שירצה ולעקור אלו ולהושיב
אלו;

ובדברי קדשך כתוב לאמר קומה אלקים שפטה
הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים ונעמן
שאתה לוקח משפט העניים והעשוקים מאת מיד—
האלמים ובעלי אגרופים וכאשר זה כן שיהיו העניים
והעשוקים הם עמך ונחלתך ואתה תנחל אותם ותצילם מיד
העושקים כי אתה הוא אדון לעמך ומלך גבור לריב ריבם
לאבות ובנים: ומבלעדיך אין מלך גואל ומושיע:

על כי הדברים האלה הנני היום לפניך ה' אלקי
ואלקי אבותי כי בחרת אל אחד מבני אבותי אשר
נתת להם לנחלה. לא עברתי ממצותיך מצות המזוזה.
ולא שכחתי לעשות מעקה;

הנה

הנה אחת קורת הבית על גבולו סביב סביב אשר
גבלו הראשונים לב אבות על בנים: בליל
רביעי בשבת בחלק שנה השנה לחדש אדר ראשון שנת
הרע"קם לבריאת עולם בחבלים וצירים באמץ כח וברוב
אונים נפלו לי שלשה בנים: הבית הזה אשר אנה ובאו
בחלקי זה שלשים שנה בקירוב היה עשוק וגזול חלקו
של אבא מרי זלה"ה עליו חרץ אחד מאחיו הכהנים נ"ע כי
בחלק שלהיו נכנס בו אורח לפי שעה והוא איש זר אשר לא
מזרע אהרן הוא ובכל אחר נשתקע בו והחזיק בו עד
שהאורח נעשה בעל הבית ובעל הבית כאורח
ולי אני עבדך אליהו אבינו אחרי אבא כי לי מ
משפט הבכורה ושהעור לי חלק ונחלה בבית
אבי כמו זר הייתי לאחי ונכרי לבן אמי כי נדעתי מ
מהשתפח בנחלת אבותי ומשבת אחים גם יחד בבית והין
נחלת אבות וכו' [illegible] ובן הייתי בשערים
ובכח גאלתי האורח והוא חרץ דמים [illegible] של את אבא
מרי ובכו מחריו בחזקת הברים יד להשתקע [illegible]
ונם איש שלומי אשר בטחתי בו והוא מר אחי יפת
הגדול יפו שבמות אבינו ואמנו לקחני לו לבן
והיה לו ומפרנס אותי בשאר וכסות מפירות נחלת אבי"ל
ופירות הנחלה שהורים לנו השר וקבלן מר דודי פה"ר
ישראל [illegible] נ"ע ובית [illegible] לא חנע ממני בעת אחת הגלגל

על'

עלי עקב ובעטו כי לנשאות חטאו לבד כלתה כי מחץ
וגם אין לנו מחיה
כלתה מאליו הרעה ובעבור קרבת ביתו אשר נשא לאחיו
למזיק ומזיק ומחזיק את בדק הבית במעט מן המחיה
ובלא שארי ולבבי ומנע הטוב ממני והיה בעפרי
נחרה לחבק עם פועלי און ונוסף גם הוא על שונאי
כי אמרו ממני להלחם כי מלחמת חובו ונתן לבלתי
כרות אורי לעבור בגבולי גבול אשר גבלו הראשנים ולבלתי
בא לנחלתי ותאם את לבבי ואת רחמיו ויטרוף
לעד אפו ועברתו שמרה נצח: ואף כי לא חלבו גלוש
היא המסבה והשנאה שמקלקלת השורה ונהפך היא לבו לשנא
אותי ואת נשי ואת ילדי: ובלס פאחר שנכבחה
שבוכה ואמרו בשנאה לך תעשנו כי אין לך חלק ונחלה
בבית הזה ואל תוסף דבר אלינו עוד בדבר הזה כי ב
כחנו ועוצם ידינו עשו לנו את החיל הזה: ;
בכל זאת לא האמנתי כי אדבר כי לא כלו ר
רחמיו כי ידעתי שיראת אלקים היא אוצר
הטוב וברכות שדים ורחם שבטענת פניהם בפיהו
של אורותי שיחמול עלי כאשר יחמול איש על בנו עלא נ
כשפת יכרם מלבנו ולו יחן התי שבל רבה למנם ולאיבן
להאיר מביתו ריב ומדון ואין לעתי מובל כי אזי דברתי
יבור לא יפרע ואלא יהנו מטיו לי להמוני בברחלש
בעת לפנה ביצאת חושר:

וכאשר נודע שכל המצפה לשלחן חבירו עיניו צפות
וגם ראיתי שהשמש נהפך לחשך ושמן
שרים שופטים בארץ כי להם לבדם נתנה הארץ וז׳
והדרים עליה. ומשאת כפים מנחת ערב להם ובכך ע
עמי באתי גר שעברנו כשנים במדבר בדרכו הלכנו אנ
ובניו ובני מרתי אל רמי ואביה לבית ואבינו לפני כר:
מאורים בכל מאורות במאסף ובות ובריה
הוספות

וכאשר באו יום עד כלות ואיתי כבהת כמאמר
אם על בנים ואין דין למנוה כי אפס
כסף ואין לשלוח להציל העושק מיד העושקים שעברנו
בקשר במדבר עד שעלה קולנו למרום לפני המושל ע
העני מחזק אחינו ועני ואביון רבותינו ועושר עניים
חרבה. השעוע שמוע שמעת צעקתינו והקימות מושיע
לנו אחד מקרובי מרת אמי מב״ה הכי קנה שמו חיים
אבבקס יצ״ו והוא יקר ונעלה בן הגביר ונעלה ומרומם על
כהפץ ורב לה רופא משכיל ונבון כמ״ר אליהו די מורדו
יצ״ו להיות התשועה בלב יועץ נהר אחיו אח המיוחד
המפואר שמו כמ״ר ניסים יצ״ו בן הארומם ונאמן ברית
שמו כה״ר דוד הכהן זלה״ה בושעתיהן ועזרתם בכבודם
ועצתם רקים ובלחך שהשפעת להם הוטמוה לעם
אפיהם והשיבותנו בביתיהם כי יהיו בחלק אבות
לד״ס

לקיים מה שנאמר תחת אבותיך יהיו בניך
וכי   יצורתי משני השתי והחתה את לבי
לנותני ישעננו ונותנים עלי ועל ראשי
אישי ושיבת ותהדורי : והנה המשפחה גם כן נגד
המשפיל כל המה החכמים אשר נקבו בשמות אשר
כאו לשמרני חלה עלי חובה להכלל בעלם
ובכן   יהי רצון מלפני שבל כלי יוצר עליהם
לא יצליח וכל לשון תקום אתם למשפט
תרשיעו אחת כלה משבלי כל כאחור אשר משפיל
אל דל כוס רעה יאלבנה ה' ישמרהו ויחיהו ואושר
בארץ ואל תתנהו בנפש אויבו :
ולזכר   עולם יהיה צדיק בני אלוני ורבי שר
לאומתו מר שני הרב הכולל כמוהר"ר חיים
שבתי נר"ו בן לאותו צדיק תמיד ישר ונאמן כמוהר"ר
יוסף הכהן זלה"ה שבכל כחו תקנו ונגדרתו בין אחים
הפריז על המדה מדה טובה מרובה להשקיט ריב ומדון
שבין אחים הפרי : עד כי שבות ולא אוסיף האחים
המפורסמים בני המנוח זקן ונשוא פנים כמהר"ר שני ה
מרדכי [illegible] זלה"ה שגם המה עמדו אחרי אדוניהו ו
וכלכלו דבריהם במשפט על כל נעלם ושלה [illegible]
[illegible] ושתו ואשמו ושלה כירם מדולי מרע . בקי' אלם
ובשעל

ובעל יום הברכה

ושלא להנות מנחלת אבותינו בלא ברכה בנאו ו
ונחזיק טובה למתים ובשאים אדונים קדושים
המה הגבירים אבותי הם יהי רצון מלפניך שבזכות
הברכה שאנחנו נותנין מנחלתם ומהבית הזה שהוא קנין
כספם של מר זקננו שר ונכבד כמוה"ר משה עוזיאל
זלה"ה ומר זקננו חכם ונבון כמה"ר מרדכי הכהן ז"ל נפשם
בטוב תנוח על גורל הצדיקים בטוב שמצפוניו להם
לעולם הבא. ורוחם תרגע בחלק הטובים בגן עדן
ונשמתם תתעדן בטוב הצפון ויתקבצו בצרור החיים
את ה' אלקינו עם שאר הצדיקים שבגן עדן:

על אלה התשועות נסים ונפלאות אודך כי
נוראות נפליתי נפלאים מעשיך ונפשי
יודעת מאד. מה רבו מעשיך ה' כולם בחכמה עשית
מלאה הארץ קנינך:

וצויתי את ברכתי לבני (שמבדרין) אדם הנסים האלו לא
ימושו (מפיהם) מזרעם ובכל שנה ושנה בהגיע
לחדש אדר יתקבצו יחד בבית הזה כל המשפחה
(אם ירצה השם) ויעשו אותו יום משתה ושמחה ומתנות
לאביונים ויקראו פרשת הברכה הזה להודות ולהלל
לשבח לפאר לרומם להדר ולקלס למי שעשה לנו

את

ב"ה

את כל הנסים האלו אסף את חרפתנו והושיבנו
אל נחלתנו בכבוד ובתפארת כי חרפה היא לנו
שתהיה נחלתנו לזרים ובתינו לנכרים

וכל זה איננו שוה לי בכל עת שאני רואה שמם
ולכן יהי רצון מלפניך אדיר ואיום עירך
תשוב ברחמים הטוב והשכון בתוכה כאשר
דברת ובנה אותה בקרוב בימינו בנין עולם
וכסא דוד בתוכה תכין ונעלה במלכותך ונלכה
כל אורך נאמנה ונשוב באהליך ואחרו ונדרולתך
חסד רעוע זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו

ובאלה חפצתי זכרני ברצון עמך ובבנין אולמך
לראות בטובת בחירך ושם לשמר
בית בחירך השמם והחרב ולמחך עפרותיו ולרצות
אבניו ועפרי חרבותיו ולהיות שם קבורתי עם כל
שכניך הצדיקים אבותי:

ועתה הלילה אמירה ואמירה ושמע קולי ואתי
בה אתפלה מוחלה לאלקי ישעי ואמונתי עולם

השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך ואת
ילדי ובאשר החלות להראות את שבטך
השגחתך ואתה הוא אדון כל המעשים ומושל בכל
והכל

והצלת הצלה לנו כהיום מגזרת אויבינו והשבותנו כ
כבירת היה כי ה' אלקינו ואלקי אבותינו השב לנו
את שאריתך כלפות נחלתינו הנותנו אלינו שמה היום
גאולה מאירנו ולא יוסיפו בני עולה ל
לבלותו כמלו חוס כנחלה רק אורס
שלהם מאבד העולם

ולתפארת הזאת לחקקה ולמסרה מחיי על
החקק כמאת הדבר הכר לדור
לדור אחרון. ולבני בנים יהיה לזכרון. ובכל
שנה לחדש אדר יזכירו תודה ורון אחרי הנס
שנעשה לנו:

ויאמר אלקינו ואלקי אבותינו מלוך על כל העולם
כולו בכבודך וגו' והמלך וגו' ומתמיד לעולם ה' שהיה
לנו ומתמיד לשלח את ה' לא יעכב פני ומזמור
הללו את שם ה' הללו עבדי ה'. וברוך אלקינו וגו'
[illegible] בורא עולם